

Záhadná houska.

(Okresní soud v Olomouci.)

Obvyklé „Zdar“ zaznělo v chodbě olomouckých jezdeckých kasáren po přečtení rozkazu, mužstvo popadlo šálky a hrnulo se ke kuchyni pro menáž. Měli toho večera kávu, salám a housky. Jelikož vojenské ovzduší je nadmíru zdravé a působí znamenitě na trávicí orgán, zakousl se chutě do žemle svobodník Savyn, sedící u svého kavalce na kufru; v zá-pěti však vyprskl, neboť houska měla přepo-divnou chuť. Přivoněl k ní a zjistil, že divně zapáchá.

„Franto, čuchni k té housce,“ pravil své-mu kamarádu, který tak učinil a znalecky prohlásil, že ta houska smrdí jako bývalé zed-nické sirky.

Savyn položil zbytek housky na desku nad hlavou kavalce a zbytek večere s nemenší chutí snědl.

Troubili večerku. Světla ve světnicích zhasla a vše se ukládalo ke spánku. Savyn hodil ještě okem na desku, má-li vše v po-řádku složeno, a ejhle! Něco tam svítilo. Po-díval se blíže. K svému nemalému úžasu zji-stil, že to svítí ten kousek nedojeděné housky. A ježto byl jedním z pokrokových vojáků, hlásil se s onou houskou k raportu, kde mu byla odebrána a prostřednictvím posádkového velitelství předána byla městské radě k vy-šetření a eventuelnímu potrestání dotyčného olomouckého pekaře, od kterého ihned přestal pluk housky odebíratí.

Městská rada housku zapečetila do balí-čku a poslala ji ústavu ke zkoumání potravin v Brně, který methodou Mitscherlichovou zji-stil, že v housce je kvalitativní přítomnost většího množství fosforu.

V důsledku toho byl dotyčný pekař obža-lován a minulý týden konalo se přelíčení, při kterém výrobce prohlásil, že je to pro něho nevysvětlitelné, ježto s fosforem nikdy nepra-coval.

Soud pak pekaře pro nedostatek důkazů osvobodil, takže svítící houska zůstane navždy záhadou.

Z CIZINY

Nemanželský otec vydával se za mrtvého.

Tragikomická historka odehrála se v Han-noversku. Jistý mladý dělník udržoval delší dobu známost s mladou hezkou dívčinou. Zná-most stala se brzy intimní a jak přechasto bý-vá, „nezůstala bez následků“. Dívka hleděla vstříc radostné události sice s obavami, ale přece jen s jistou důvěrou, že její milenec, nemanželský otec jejího příštího dítěátka, ji neopustí; ale stalo se jinak.

Za nedlouho po onom dnu, kdy dívka své sladké tajemství milenci sdělila, obdržela od něj dopis, že nemůže k ní přijít, poněvadž leží těžce nemocen v nemocnici. A netrvalo dlouho, a přišel druhý dopis, v němž správa

nemocnice jí sdělovala, že její milý po dlou-hém a těžkém utrpení vypustil ducha a ze-mřel.

Ubohá byla blízka zoufalství. Tolik se bála té těžké hodinky, jež jí měla nastati, jen tou jedinou nadějí se těšila, že její milý jí zůsta-ne věrným a že v něm bude mítí pevnou opo-ru a snad později docela manžela. A nyní ta-ková hrozná zpráva, že zemřel v nemocnici, aniž by ona byla mohla býti u něj, neboť ve svém prvním dopise nenapsal jí, v které ne-mocnici vlastně leží.

Ale pak, když vzpamatovala se trochu ze svého zármutku, pojala jakousi nedůvěru. Snad hlas jejího srdce jí říkal, že její milý nezemřel, snad zpráva z nemocnice nezdála se jí býti tak šepsanou, jak úřední zprávy bývají — zkrátka chtěla se přesvědčiti, kdy a kde a jak její milý skutečně zemřel. Vydala se do nemocnice — a tam se dověděla, že zpráva je falšovaná. Ihned potom zjistila, že domnělý mrtvý je živ a zdrav a že se raduje z toho, jak se pěkně krásně vyzul z otcovských svých povinností...

Dívka nemohla se těšiti z toho, že její mi-lý je na živu, poněvadž viděla, že jeho láska k ní šla jenom až k tomu otcovství, a že od okamžiku, kdy se o něm dověděl, snažil se svého závazku k ní se za každou cenu zpro-stíti a veškerá pouta k ní ho vřící přetrhati, byt i třeba podvodem. Přemýšlela celá ne-šťastná, co má dělati, má-li ho jako podvod-níka udati, anebo doufati, že se k ní přec ještě vrátí.

Než ještě se náležitě rozmyslila, byl již u ní detektiv, který již o celé věci byl podrobně informován. Správa nemocnice totiž poda-la na „zesnulého“ trestní oznámení a detektiv byl vyslán věc vyšetřiti a oklamanou milenkou pozvatí ke svědeckému výslechu.

Poslední jednání odehrálo se před kmet-ským soudem v Halberstadtu u Hannoveru. Obžalovaný milenec vymlouval se, že nechtěl se vyhnouti svým otcovským povinnostem, ný-brž že zprávu o svém úmrtí myslil jen jako nevinný žertík. Soud však takovým „žertům“ nechtěl rozuměti, uznal ho vinným těžkým falšováním dokumentů a odsoudil ho za to na jeden měsíc do vězení.

Nic mu tedy nebylo platno, že „umřel“, otcovství a alimentům neujde.

Vrah přísedícím kmetského soudu.

V říjnu minulého roku byla v okolí Ham-burku spáchána vražda, jejíž obětí byla dva-cetiletá sličná dívka. Vrah byl za čas vypátrán v osobě 38letého pekaře Otty Herwede, jenž dívku vylákal na výlet, na osamělém místě pokoušel se ji znásilnit a když mu kladla zoufalý odpor, probodal jí nožem hrdlo, takže ubohá vykrvácela. Mrtvolu hodil vrah do vý-škalové jímky jedné továrny v okolí Hambur-ku, kde teprve po pěti týdnech byla nalezena. V těchto pěti týdnech, kdy zmizelá dívka byla pohřešována, byl Otto Herwede jednou kme-tem a zasedal právě při líčení s jistým dělní-